

CORRELENGUA 2011 A BENICARLÓ

text

Alumnes de 4t d'EP del CP Mestre Francesc Català

Divendres 7 d'octubre els alumnes de 3r i 4t d'Educació Primària de tots els centres educatius de Benicarló, així com una representació de l'alumnat del centre ocupacional IVADIS, hem tornat a participar un any més en els actes de l'arribada de la Flama del Correllellengua al nostre poble.

A les 10:00 ens hem trobat tots a la Plaça de la Constitució per rebre la Flama del Correllellengua, que ha arribat a mans dels alumnes de l'IVADIS acompanyats pels alumnes de l'escola Àngel Esteban, quan ha arribat ens hem posat tots darrere la flama fins la Plaça de l'Ajuntament.

Allí el nostre director Ximo Bueno ha presentat l'acte i després la regidora Sara Vallés en nom de l'Ajuntament de Benicarló ha dit algunes paraules de benvinguda a la Flama i ens ha demanat que siguem bons valencians.

Seguidament un company de cada escola ha fet la Lectura del Manifest del Correllellengua 2011 per demanar que la nostra llengua siga present a tot arreu i recordar que enguany fa 100 anys que van nàixer Enric Valor i Manuel Sanchis Guamer.

Després tres actors han representat una divertida adaptació de la llegenda de sant Jordi i el drac, amb titelles incloses.

Finalment hem encès les Flames per a fer-les arribar a cadascuna de les escoles que hem participat al Correllellengua 2011: una ha anat cap al sud al CP Marques de Benicarló, dos cap a l'est una fins el CC La Consolació i l'altra al CP Eduardo Rodenas, una altra cap l'oest a mans dels alumnes de l'IVADIS i el CP Angel esteban i l'última cap al Nord que la portarem nosaltres els alumnes del CP Francesc Català.

Quan la nostra Flama ha arribat a l'escola ha estat rebuda per tots els companys al pati i amb l'acompanyament d'una musica tocada pels companys de sisè a base de timbals.

Per acabar la festa hem tornat a llegir el Manifest i l'hem entrada a l'escola per manifestar la nostra voluntat de seguir estimant i utilitzant la nostra llengua.

Divendres 7 d'octubre els alumnes de 3r i 4t d'Educació Primària de tots els centres educatius de Benicarló, així com una representació de l'alumnat del centre ocupacional IVADIS, hem tornat a participar un any més en els actes de l'arribada de la Flama del Correllellengua al nostre poble.

la veu de Benicarló

Autoritzada, ara, la planta provisional de RSU de Benicarló

Segons Conselleria Benicarló acollirà una "barreja de residus municipals"

Autoritzada, ara, la planta provisional de RSU de Benicarló

text REDACCIÓ

La Conselleria d'Infraestructures ha autoritzat la planta de transferència provisional de RSU de Benicarló a través de la modificació de l'autorització ambiental integrada atorgada a l'empresa Traimed 21, SL i responset a la demanda de la planta de valorització existent en la partida Clotals, per la qual demandava l'ampliació de les seues instal·lacions.

Les dades

L'administració autonòmica considera la modificació proposada com "no substancial". No obstant això, reconeix que implica una sèrie de canvis en l'autorització ambiental integrada concedida que comporta la necessitat de tramitar una modificació d'ofici d'aquesta autorització i, conseqüentment, recaptar informe de l'ajuntament corresponent, així com de qualsevol altre òrgan que es considere convenient. Així, la petició efectuada per l'empresa es remet amb data 16 de març de 2011 al Servei de Residus Urbans de la Direcció general per al Canvi Climàtic de la Conselleria de Medi ambient, Aigua, Urbanisme i Habitatge, rebent-se resposta, en data 23 de març de 2011, en la qual s'informa favorablement la modificació proposada de l'autorització ambiental integrada que ja tenia l'empresa. En data 16 de març de 2011, es remet a l'Ajuntament de Benicarló la documentació presentada, rebent-se en data 23 de març de 2011 resposta en la qual s'informa favorablement la sol·licitud de modificació no substancial per a l'ampliació de les instal·lacions de la planta de reciclat i valorització de RCD. Per tant conselleria ha autoritzat a l'empresa per a l'admissió dels residus classificats com "barreges de residus municipals".

Obligacions de l'empresa

No obstant això, proposa una sèrie de condicions de funcionament de l'activitat. En aquest sentit, s'obliga a l'empresa a dur un registre documental amb les quantitats i característiques dels residus gestionats, amb indicació de l'origen, la seua codificació conforme a la Llista

Europea de Residus (LER), la data de lliurament en les instal·lacions, data de cessió dels mateixos i empresa a la qual es lliuren. Aquesta documentació estarà a la disposició de les administracions públiques competents que així els requiriscuen. D'altra banda, ja que la sol·licitud s'emmarca dins de la solució transitòria del Projecte de gestió de RU del Pla Zonal de la Zona I, l'empresa haurà de comunicar el cessament de les operacions d'emmagatzematge temporal de residus urbans a la Direcció general per al Canvi Climàtic. A més, la instal·lació objecte d'informe queda subjecta, i per tant no superarà els nivells de inmissió acústica establits, a la Llei i en l'Ordenança Municipal de Protecció contra la Contaminació Acústica. L'empresa també haurà d'adoptar les mesures necessàries de gestió i explotació per a evitar l'establiment d'apilaments en la planta de transferència de residus urbans, llevat de situacions imprevistes degudament justificades.

... i la Declaració d'Impacte Ambiental Integrada de la planta

I també esta setmana i en la mateixa data, apareixia publicada la resolució de 28 de febrer de 2011 per la qual s'atorga a l'empresa Traimed 21, SL, l'autorització ambiental integrada, per a una instal·lació existent de planta de reciclat i valorització de RCD, a Benicarló. Conclou així la tramitació d'aquest permís per a les instal·lacions, iniciada al juny del 2009. La instal·lació objecte de l'autorització ambiental integrada compta amb Estimació d'Impacte Ambiental favorable de data 29 de desembre de 2004 (set anys abans). Així mateix compta amb llicència de funcionament concedida per l'Ajuntament de

Benicarló de data 19 de juny de 2007 per ser l'acta de comprovació favorable a la concessió de la llicència. Traimed inicia el procés administratiu al 2009, que és la data en que demana la declaració. Des de la Unitat d'Impacte Ambiental d'aquesta Direcció territorial, en data 3 de setembre de 2009, s'emet informe considerant que, d'acord als condicionaments de l'Estimació d'Impacte Ambiental, de data 29 de desembre de 2004, la documentació aportada resulta insuficient per a la correcta avaluació ambiental de l'actuació. D'aquest informe es desprèn que l'activitat està subjecta a estimació d'impacte ambiental. Després de diversos requeriments a l'empresa perquè subsane la falta de documentació, amb data 13 d'abril de 2010 se sotmet a informació pública l'expedient de referència, durant un període de 30 dies hàbils. Durant el mateix no es presenten al·legacions al projecte, en la Direcció territorial de Castelló de la Conselleria de Medi ambient, Aigua, Urbanisme i Habitatge, constant en l'expedient el certificat de la informació pública.

I les al·legacions dels veïns

En l'Ajuntament de Benicarló però, es presenta al·legacions per part d'un veí, JRU, on assenyala que "esta empresa porta ja anys en funcionament i des que s'ha instal·lat encara no ha posat mesures correctores encaminades a impedir que els dies de vent surten de la plant, pols, papers, cartons i plàstics que van a parar a la meua finca de taronger situada a la part est d'aquesta planta. Al departament de Medi Ambient de l'Ajuntament i a la pròpia Policia local hi ha diverses denúncies que jo mateix he presentat en diferents ocasions». Per això, fets,

VALÈNCIA NOU D'OCTUBRE

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

A la vida tot té una explicació. Hi ha coses que en tenen, fins i tot, més d'una. I aquest és el meu cas. Diversos van ser, per tant, els motius pels quals diumenge passat -9 d'Octubre- no vaig poder assistir en matèria a contemplar el partit que van disputar el CDB i l'Alcalà. Sí que hi vaig estar en esperit, bé que ho sé jo.

El dia de tots els valencians i valencianes, valencianos y valencianas, vaig decidir comportar-me com un patriota. Així que, ben de matinet vaig pujar a l'estació i vaig agarrar lo ligero per anar-me'n al cap i casal per commemorar tan assenyada data de la manera que ho fan els valencians valencians. Encara no eren ni les deu quan, sense adonar-me'n, ja estava jo en plena plaça de l'Ajuntament, antes País Valencià, antes Caudillo. Res, no vaig vore gens de moviment. Sí, quatre senyors grans i quatre iaies que duien alguna gloriosa señera coronada, però vaig pensar que encara era massa aviat per a tot. Què havia de fer? Tenia fam i sobretot set. Les cames, sense dir-los res jo, em van portar directes a un conegut bar d'un conegut carrer cèntric amb nom de pintor. Vaig demanar per esmorzar. Primer em vaig fer una cervesa -valencià com em sentia vaig demanar una Túria i em van dir que no en tenien- i d'un sol glop la vaig fer anar garganxó avall. Quin goig. Fresqueta, ben fresqueta, vaig notar com em gelava l'estómac. Em van treure unes olives mentre em preparaven l'all i pebre (tot ben valencià, tot) i tira, amb les olives un altre terciet. Ja en duia dos i ja començava a vore les coses d'una altra manera i a fer-me amic del simpàtic cambre equatorià. Va arribar l'all i pebre. Com coia. I quant de pa hi vaig sucra. Tant, tant que van caure em penso que van ser tres Estrelles més. I clar, un esmorzar sense carajillo no podia ser. Me'l vaig fer d'anís Tennis, d'Alacant, ben valenciano tot.

FOTO: GREGORIO SEGARRA

Així que vaig pagar i pixar, per aquest ordre, me'n vaig anar directe a vore com anava la festa. Em feia una mica de mal la panxa i em rodava el cap també. Devia ser el canvi de pressió atmosfèrica, no? Ja hi havia més moviment, molt més. Sense dificultat vaig aconseguir posar-me a primera fila. El meu estat em permetia empatitzar amb tot allò que m'envoltava i els meus visques a València i a la senyora Rita eren els que més se sentien. Va arribar el moment crucial. Del balcó de l'ajuntament, amb una corda, van fer baixar una blavera mig descosida i jo vinga el palmeo i vinga el crit. Tan emocionat estava que vaig notar com pels camals em baixava una pixerada digna d'un burro que em va deixar xopes les espadanyes. No se'n va adonar ningú, per sort. La meua desgràcia però va ser quan vaig vore la majestuosa alcaldessa de la capital del regne. Quin estil, quin porte, amb una banda roja com si fóra la reina de les festes, elegant, guapa, sexy fins i tot diària. Pres pels meus ímpetus vaig amollar-li algunes floretes que em penso que va haver qui no se les va agarrar bé del tot. Quin mal feia jo dient-li tía buena i massissa a la senyora Rita? En aquells moments d'efusió m'ho pareixia, de veritat, de tía buena i massissa. La meua desgràcia va ser que més d'un es pensava que me'n fotia. A vore per què! De sobte vaig notar com els peus deixaven de fer-me xop-xop i començava a levitar. No era cert, dos agents de l'autoritat se m'enduien un de cada braç entre els aplaudiments d'uns quants i els insults d'uns altres -borratxo, sinvergüenza, catalanista, catalanista!

A la comissaria vaig va passar el matí i la mona. Els agents, molt amables i catxondos, em van dir que no estava bé això de fotre-se'n de la primera autoritat valenciana. Ja després d'haver arrojat tot el que havia d'arrojar els vaig contestar que no, que encara que no haguera anat calent, per a mi donya Rita és un referent rubensnià, que m'agraden les senyores que tinguen corbes i que la seua veu em posa, sí, em posa molt. No comprenc encara quin va ser el motiu pel qual no em van acabar de creure.

I jo que m'havia fet el pensament d'arribar al poble a l'hora del futbol! No em van fer pagar res, em van fixar i em van amollar. Massa tard. Amb una pudor nauseabunda, assegut en un regional, sense que se m'apropara ningú i suportant contínues mirades de fàstic, vaig arribar al poble que ja eren les vuit passades. No quedava res ja de futbol!

Paseo avall em vaig trobar un aficionat. Em va preguntar si m'havia passat alguna cosa, que tenia mal aspecte i fins i tot que diràs que feia pudor i que no m'havia vist al futbol. Un a un, vam quedar un a un contra l'Alcalà. Encara som coliders. Visca València, visca, visca. Visca!

Notes de viatge (i 4)

text JOAN HERAS

Repases amb el dit dels records damunt el mapa la línia imaginària que separa o uneix la gran Buenos Aires amb la ciutat de Salta, la capital de la província que porta el mateix nom i una de les que configuren el nordoest argentí. Per sota dels núvols hi ha la immensa taca de la Pampa i a poc a poc, una mica més a prop, el paisatge de la immensitat andina. Tot és exageradament gran, les distàncies sembla que sobrepassin els propis límits dels mapes. Aquí, lluny de la gran ciutat, tot sembla similar i diferent. Hi ha noms de carrers que parlen de la unitat cultural, històrica i política –Belgrano, 9 de juliol-, n'hi ha que repassen llocs de la pròpia geografia –Tucumán, Córdoba, Mendoza- però n'hi ha que ens acosten a figures rellevants de la zona –sens dubte, el general Güemes, un dels homes fonamentals de la lluita per la independència que en aquestes latituds van ser duríssimes. Però la consciència de la distància es fa palpable en la toponímia, el menjar, les arrels culturals, les festes, certs trets de les cares. Aquí la presència de les cultures preincaiques i la dominació incaica es fa evident. I això no passa en altres indrets de la geografia argentina en els quals l'oblit de les cultures precolombines –degudament i rotundament exterminades, amb petites excepcions- és palpable. El fris cronològic del nordoest argentí no arrenca al segle XVI i es consolida amb la independència del XIX sinó que arrenca molt abans i es reivindica aquesta protohistòria. Sens dubte, la proximitat amb els pobles que vivien arrelats a les muntanyes uneix molt més que les fronteres administratives i les banderes o els himnes nacionals. La història que s'explica demostra aquesta distància amb una capital llunyana, una distància que no fa perdre –malgrat tot- la consciència d'unitat. El Museu de l'Alta Muntanya ho fa explícit: mostra la força de la societat inca –molt dominadora, amb ànsies d'expansió comercial- i amb les mostres d'una religiositat que situa la divinitat al capdamunt de les muntanyes. Sortint del museu, però, hi ha un magnífic establiment dels "alfajores" de la coneguda marca Havanna, marca nacional argentina per excel·lència.

Un grapat de quilòmetres enllà –unes quantes hores de viatge per carretera- us atureu a Humahuaca, una població situada a quasi tres mil metres d'alçada i que es troba al nord de la província de Jujuy. A la plaça, el mercat tradicional ofereix productes de la terra: penjolls, artesanias feta

Fronteres

Repases amb el dit dels records damunt el mapa la línia imaginària que separa o uneix la gran Buenos Aires amb la ciutat de Salta...

amb el fang de la zona, peces de roba fetes amb llana de llames, estris diversos fets amb la fusta del "cardón" –un cactus que, ben assecat, proporciona la matèria primera per a la construcció de teulades, mobiliari i estris diversos. A dalt de tot d'un llarg tram d'escales –aquí es nota que l'oxigen als tres mil metres comença a ser més escàs- presideix aquest poble, fundat a finals del s. XVI, el gran monument a la independència. Una mica més tard, el dinar que també evidencia canvis: la carn de vaca s'ha substituït per la de be. Les empanades, però, sempre presents. I per acabar, una infusió de coca per rebaixar els efectes del mal d'alçada. Durant tot el dinar, com passa sovint en els llocs populars, uns músics ofereixen melodies que bateguen molt lluny dels tangos i que s'agermanen amb els ritmes peruans. El cap de la banda es diu Fortunato Ramos i és un excel·lent acordionista que també toca l'"erke", una mena de tub molt llarg que fa uns sons profunds, atàvics. Faustino Ramos explica que aquest és el so de la mare terra, de la mare terra d'alta muntanya, que és seca però acollidora, que és dura però que es fa estimar. I també apunta idees sobre la seva pròpia experiència i sobre la realitat social d'aquelles terres: durant força anys va fer de mestre d'escola rural i treballava en un poble a uns cinc mil metres. La reflexió en forma de pregunta posa damunt la taula dubtes importants: ¿quin sentit té explicar certes coses que marquen els programes oficials quan tens davant uns nois que no han sortit mai d'aquelles terres, que per sobreviure han de treballar dur, que per poder venir a l'escola han de fer llargues hores de camí? Faustino Ramos fa un cant a la necessitat de l'educació com a valor fonamental però deixa ben clar que perquè aquesta sigui realment útil cal que es lligui bé amb la realitat social, amb les necessitats dels seus destinataris. Algú comenta que Faustino Ramos també ha escrit poesia i que va ser l'inspirador d'una pel·lícula de Miguel Pereira que porta com a títol significatiu i suggerent "La deuda interna". Les desigualtats es fan fortes entre països però també entre indrets d'un propi país.

Ara comença un lent descens i encara ressonen dins teu les meravelloses melodies de les zambes i els carnavalitos. La tarda comença a caure damunt la immensitat d'un paisatge que aviat recuperarà els colors del verd.

Entre requeriments i al·legacions han anat passant els anys

ve de la pàgina anterior

el ve afectat demana que abans d'autoritzar la planta "pose en marxa totes les mesures correctores necessàries per a que no surten de la planta, pols, papers, cartons i plàstics, ja que les molèsties i prejudicis que ocasiona esta activitat sobre la meua finca plantada de tarongers jo no estic obligat a suportar-les". Doncs be. Se li dóna trasllat a l'interessat de l'al·legació presentada, qui contesta que "no cap la formulació d'aquesta al·legació al projecte per no ser Traimed 21 responsable dels vols de residus als quals es refereix i que presumptament se li atribueixen, doncs és essencial precisar que les nostres instal·lacions compten amb les mesures correctores que en virtut de la legislació vigent resulten preceptives i així ha estat aprovat en les diferents visites de comprovació realitzades pels tècnics de les administracions competents, abans de l'obtenció de les corresponents llicències". Traimed recorda a este respecte que al costat de les instal·lacions es troba l'abocador municipal d'inerts de Benicarló, "que no compta amb cap tipus de vigilància, ni mesures correctores, pel

que allí es dipositen tot tipus de residus sense cap control, i presumptament, seran els materials dipositats en el mateix els causants dels fets que en l'al·legació apareixen reflectits". Sobre la base d'aquestes al·legacions, el sol·licitant de l'autorització ambiental integrada demana la desestimació de l'al·legació presentada.

Transcorregut el termini d'informació pública, se sol·licita l'informe a les diferents administracions públiques i òrgans de la Generalitat consultats anteriorment perquè es pronunciïn sobre l'adequació del projecte a tots aquells aspectes que siguin de la seua competència. Amb data 27 d'agost de 2010, es van sol·licitar els informes finals. I amb data 22 de setembre de 2010, la Unitat d'Impacte Ambiental, emet informe d'impacte ambiental, en la qual considera favorable el projecte presentat, encara que per al correcte funcionament de la instal·lació i en compliment dels condicionaments de l'Estimació d'Impacte Ambiental, **haurà d'executar les mesures correctores que s'assenyalen en l'annex de la resolució.** Amb tot i això, des de l'Ajuntament de Benicarló en data 5 de novembre de 2010 arriba

un informe, en el qual assenyalen que informen desfavorablement al no tenir la documentació necessària per a emetre l'informe assenyalat en l'article 30 de la LPCCA. En data 9 de novembre de 2010 s'envia, per part de la conselleria, de nou la documentació a l'Ajuntament de Benicarló, sol·licitant-li l'emissió de l'informe final. En data 26 de novembre de 2010, li contesta l'Ajuntament de Benicarló que es fa precís aportar documentació complementària més detallada i, per això, el 30 de novembre de 2010, s'oficia requeriment al titular perquè aporte la documentació requerida per l'Ajuntament de Benicarló, la qual és contestada per la mercantil amb data 24 de gener de 2010. Al final, més prompte que tard, l'ajuntament sí informa favorablement.

Veient tot aquest desgavell de dates, requeriments i contrarequeriments, entre l'administració autonòmica i local, mentre l'administrat s'ho mirava, es pot entendre perquè la merda ens ha arribat a superar en aquesta punta del país i encara estem per acabar de solucionar el problema, si no s'enfonsa abans, altra vegada, el got de l'abocador comarcal.

Compromís denuncia l'acumulació de tones de fem del regidor Arín

Iniciativa-Compromís ha denunciat que el regidor d'Agricultura de Benicarló, Eduardo Arín, acumula en la seua finca desenes de tones de fem. Segons va assegurar Carles Mulet, en una de les finques propietat del regidor s'acumulen "un mínim de 50.000 quilos de fem en enormes muntanyes de fins a tres metres d'altura". La situació "posa en risc els aqüífers de la comarca per possibles lixivats de nitrogen, fòsfor i potassa presents en tot tipus d'abocaments incontrolats de fems d'animals com cabra, conill, gallinassa o purins, ja que l'acumulació de tal quantitat de producte malmet els organismes del subsòl i pot acabar contaminant les aigües si no hi ha una barrera". A més, la formació adverteix que el cúmul de fem "envaeix camins públics i podria estar usant una pineda municipal d'abocador". Compromís va recordar que existeix l'Ordre 29 de març de

2000 en la qual s'aprova el Codi de bones pràctiques agràries, la directiva 91/676/CEE sobre la contaminació d'aigües o el Decret 11/2004, en el qual es designa explícitament a Benicarló com zona vulnerable a la contaminació de les aigües per nitrats procedents de fonts agràries". L'edil, per la seua banda, va assegurar que existeix un buit legal respecte a l'acumulació d'aquest tipus d'abonaments. "Benicarló és una ciutat hortofrutícola i els necessitem al llarg de tot l'any per a treballar", va

recordar Arín. És per això que "des de fa més d'una any estem negociant amb diverses conselleries per a arribar a un acord, perquè sense abonaments no podem treballar". Per la seua banda Vicent Goterris, secretari de la Unió a Castelló, va puntualitzar que la normativa estableix que el fem ha de dipositar-se en cubetes especials per a evitar lixivats. Les sancions que s'imposen per aquesta pràctica van dels 600 als 60.000 euros.

Lo Rest de Benicarló es presenta en societat abordant el llibre del sociòleg Vicent Flor

text REDACCIÓ

Desenes de benicarlandos i veïns de la comarca van omplir el Mucbe per fer un tast de la tesi del professor valencià sobre l'anticatalanisme i l'espanyolisme al País Valencià

Dissabte es va presentar a Benicarló lo Rest, com a nova associació cultural de la localitat. En paraules de Vicent Coll, un dels membres de l'entitat, "feia falta cobrir un espai que en aquests moments no estava cobert a Benicarló". Al igual que lo Rest té múltiples acepcions (tant fa referència a la corda que fan servir els vaixells per amarrar-se a terra, com una unió de coses entrellaçades com si s'encén pot il·luminar la gent en la foscor), l'"associació serà d'una amplitud d'activitats, des de presentacions de llibres d'un contingut sociològic important com el de Vicent Flor, o d'altres més lúdiques, de coneixement de l'entorn natural o gastronòmic, que a la fi i al cap és també cultura i patrimoni".

Al primer acte públic van acudir una trentena llarga de persones, el que va omplir de satisfacció als membres del nou col·lectiu. La gent interessada en conèixer més de l'associació, poden posar-se en contacte amb membres de l'entitat, enviar un correu electrònic a lorestbenicarlo@gmail.com o afegir-se al grup Facebook, on ja algunes persones s'han apuntat

El llibre de Vicent Flor

Des de la dècada del 2000, Flor ha estat professor universitari de Sociologia a la Universitat de València i a la UNED. Ha col·laborat amb diverses activitats, com el Debat d'Idees Valencianistes de l'associació ACV Tirant lo Blanc, on ha donat els seus punts de vista sobre el conflicte identitari valencià des de postures conciliadores.

L'abril de 2011 publicà Noves glòries a Espanya, anticatalanisme i identitat valenciana que analitza el sorgiment, influència social i evolució del blaverisme. El llibre va ser presentat al col·legi major Rector Peset de la Universitat de València.

El contingut del llibre no va agradar a l'extrema-dreta valenciana, tal com demostra el fet que el 5 de juliol de 2011, una trentena d'activistes ultradretans feren acte de presència en el saló d'actes de la FNAC de València per tal d'impedir violentament (llançant cadires, llibres i bombetes de fum als assistents) una segona presentació del llibre. Els ultres, afins a les organitzacions Grup d'Acció Valencianista (especialment

malparada pels anàlisis de l'obra) i España 2000, van haver de ser desallotjats per la policia. Entre els agressors es trobaven José Luis Roberto, president d'Espanya 2000, Manolo Latorre del GAV i Juan García Sentandreu, líder de Coalició Valenciana i ex-president del GAV, qui va ser emmanillat i detingut.

<http://editorialafers.blogspot.com/2011/06/vicent-flor-anticatalanisme-no-es-un.html>

Sosté la tesi que el blaverisme, l'anticatalanisme valencià, va condicionar la conformació de la identitat valenciana actual i el sistema polític d'una forma decisiva. "No van ser quatre gats i van tindre molt de poder", afirma Flor. A la forta implantació social i mediàtica d'aquest moviment, atribueix Flor les "anormals" relacions actuals entre Catalunya i el País Valencià. [Vicent Flor: Noves glòries a Espanya. Anticatalanisme i identitat valenciana, Editorial Afers]

Homenatge al Campió del Món Julio Sánchez i al medalla de bronze Vicente Fullea

text i foto VICENT FERRER

Al saló de sessions de l'Ajuntament es va oferir la passada setmana un homenatge, a dos dels bombers adscrits al Parc Comarcal de Benicarló, que han participat en els Campionats del Món de Polícies i Bombers que es va desenvolupar a Nova York, on Julio Sánchez es va proclamar Campió del Món de cross i Vicente Fullea aconseguia la medalla de bronze en la competició de Remington.

El regidor d'esports, Joaquín Pérez Olló, va donar unes dades sobre els dos esportistes, perquè a continuació l'alcalde Marcelino Domingo els lliurara sengles records en nom de la ciutat, a la qual tan bé van representar.

Va prendre en primer lloc la paraula Julio Sánchez qui, als seus 67 anys, va sumar la medalla d'or en un cross, dins de la seua categoria, el recorregut del qual va ser per la zona del Bronx. Un circuit que Sánchez va qualificar de molt bonic, i alhora molt dur per als

centenars de participants, on en una primera volta a l'expectativa va passar a l'atac en la segona per aconseguir així l'or que supera la de plata aconseguida en altra ocasió. No va poder participar en la mitja marató perquè es va suspendre pel mal temps.

Per la seua banda Vicente Fullea, que com esportista es va iniciar en el món del futbol amb el CD Benicarló, va veure, igual que Sánchez, com per culpa de l'huracà que va afectar Nova York es van suspendre dues proves que havia preparat, una d'elles la combinada, tanmateix va participar en Remington, rem en banc, on va acabar quart en individual, quart per parelles i tercer formant equip amb una bombera de Romania. Va acabar cinquè en la prova de pujar a peu a un dels gratacel, que tant agraden als nord-americans, on havien d'arribar a la meta en la planta 42.

Ambdós es van mostrar satisfets de l'aconseguit, però no de l'organització, recordant que Barcelona quan els va organitzar en el 2003 els superà. Ara estan amb ganes a participar en el pròxim mundial a celebrar a Belfast.

El regidor d'esports, Joaquín Pérez Olló, va donar unes dades sobre els dos esportistes, perquè a continuació l'alcalde Marcelino Domingo els lliurara sengles records en nom de la ciutat, a la qual tan bé van representar.

Els maldecaps de Sant Pere.

L'altre dia ve una beateta, molt bona dona, per cert, a resar-li al Sant Crist. Si està l'amo, els criats poc pintem. Jo allí estic i no ningú se'n recorda de mi. Però eixe dia, aquesta dona després de parlar amb el Nostre Senyor i amb sa mare, es posa davant de mi i es posa a contar-me quatre coses. Quan ja acabava em diu: saps Sant Pere que porten a la Mare de Déu dels Desemparats?

– Què em dius? Vols dir? I a quin sant?
 – No res, que a una falla, als de la Barraca, se'ls ha acudit portar-la i la porten. La passejaran per tot lo poble. La rebran les autoritats eclesiàstiques i civils, les falleres i dames ... La duran per les tres parròquies en processó amunt i avall ... Un munt de coses.

Aquesta bona dona se'n va i jo, com és normal i ja n'estic ben acostumat, em quedo sol i el meu cap comença a pegar-li voltes a l'assumpte. Per a uns serà una pocassolta però per a mi és un problema i molt gros. Allí baix a l'ermita en som quatre: Jesús, Maria de la Mar, Carme i jo. Tants anys junts que jo ja els parlo de tu encara que entre ells i jo, hi ha un abisme, i això que jo soc l'amo de les claus dels cel. Jo no soc ningú al seu costat. Ara vindrà una forastera i li faran tot el randevous i Mar, que està ací de tota la vida, està més oblidada que les sabates de xarol que em vaig posar el dia de la comunió. Però clar jo li ho tinc de dir a Mar. I com li ho dic? Com s'ho agafarà? Li farà molta gràcia?

Després d'estar reflexionant una bona estona i pegar-li voltes al cap li dic a Maria de la Mar: "Mar, tu saps que una falla porta a Empar, la de València?"

– Sí que ho sé, – contesta Maria – m'ho va dir Carme. Com ella també està a la parròquia gran, se n'assabenta de tot.

– Com no m'has dit res? ...

– Home, que vols que et diga ... Doncs la veritat és que no m'ha entusiasmat massa. És que ella és més Mare de Déu que jo? És que s'ha de tenir gepa per a que se'n recorden de tu?

– Això és el que me preocupa. Tu marinera, molt més antiga que ella, diuen que et va dur Jaume I, compta tu si en tens d'anys, que t'han fet de tot, t'han tallat els genolls, t'han arrancat a Jesuset, et van pintar i maquillar, vestir i desvestir, coronar i fa poc, finalment, una severa operació per a restaurar i recuperar el que et queda de la imatge original, ...

T'han fet de tot ... i ara a una forastera, per molt de capital que siga, valenciana que deu parlar en castellà, vestida de caputxeta invertida, li facen totes aquestes festes. Doncs la veritat, no em sembla massa bé. A tu, que has estat des de que va aplegar el Sant Crist de la Mar al seu costat fent-li companyia, cuidant-lo i vigilant-lo, a tu no res. Sí, a falles fan el

“Ara vindrà Empar i tot sortirà bé. Però el que està bé, està bé, i el que no, no.”

numeret de les flors davant de l'ajuntament per a que el veja la gent i prou. No ho fan ací prop de casa nostra per a que ho puguem veure. Te fan l'ofrena allà dalt per a que ho veja la gent i poder lluir més. L'important és lluir.

– Tot això ja ho sé, Pere. Però que he de fer, quan vinga, l'envio i li penjo un cartellet al coll com quan la van treure de l'església en aquells anys tan difícils de la guerra que pose: "Amparito, buscat casa." Doncs no. Acceptar-la, acollir-la i desitjar-li una bona estada a Benicarló. L'hospitalitat és una virtut que sempre hem practicat i practicarem. No, Pere?

– Sí, Mar, sí. Això és el que hem de fer. I a la gent del poble, doncs què? Perdonar-los que no saben el que fan ...

Ara vindrà Empar i tot sortirà bé. Però el que està bé, està bé, i el que no, no. A Maria de la Mar no està bé com se la tracte. Ella no es queixarà mai de la vida però jo sí. Com a humà i gran pecador que he sigut (vaig negar al Nostre Senyor tres vegades i tot) vull manifestar els meus sentiments: no em sembla bé el que li fan els benicarlondos a la meua veïna Mar que des de ja fa molts anys la tinc al davant ací assegudeta: la seua Mare de Déu de la Mar. No està bé!

Sant Pere.

DE BLANC HOSPITAL

text NATÀLIA SANZ

Benicarló ha reclamat l'1% al Ministeri de Foment per a restaurar l'església de l'antic Convent de Sant Francesc. Ho faria sobre la base de l'actual Llei de Patrimoni i utilitzant la part corresponent a les obres de desdoblament de la N340 que s'estan realitzant en aquests moments en el terme municipal. Marcelino Domingo, alcalde de Benicarló, es va mostrar confiat que la petició siga aprovada. "Es tracta d'un BIC i jo crec que reunim tots els requisits perquè ens ho aproven", va manifestar. Els fons obtinguts es destinarien a la tercera i última fase de la restauració de l'antic temple, ja que per a la segona es va signar ahir un conveni amb l'empresa Ashland Chemical, que aportarà 70.000 euros per a la recuperació de l'antiga esplendor del recinte, perdut després dels successius incendis que va patir en la Guerra Civil. L'aportació de capital privat permetrà al consistori escometre les obres de restauració de l'església barroca, que és l'únic espai de l'antic convent que queda per restaurar. El pressupost d'eixida per a aquesta segona fase és de 200.000 euros, IVA inclòs. La direcció d'obra, que està valorada en 14.000 euros, anirà a càrrec de la Direcció general de Patrimoni, que és l'organisme que ha elaborat el projecte de restauració. Valentín Beltrán, representant de Ashland, va manifestar la satisfacció de l'empresa per participar en aquest projecte. "Participar en la restauració del patrimoni de Benicarló és un orgull per a la nostra empresa", va assegurar.

El projecte de restauració de l'església barroca de Sant Francesc contempla tres fases, la primera de les quals ja es va executar fa quatre anys, traient a la llum les pintures del presbiteri. La segona consistirà a "alçar els 10 centímetres del paviment de formigó existent, el que necessitarà de la presència d'arqueòlegs" que certifiquen l'existència de restes arqueològiques en el subsòl. L'alcalde no considera probable aquesta opció ja que "tots els soterraments ja estan catalogats" gràcies

a intervencions anteriors. En aquesta fase, que prompte eixirà a licitació, es procedirà també "a arrebossar les parets i col·locar la preinstal·lació de la climatització", que s'instal·larà definitivament en la tercera fase, juntament amb el paviment definitiu. Domingo confia que les dues fases dels treballs de restauració puguen desenvolupar-se durant el pròxim any "per a retornar a la ciutat aquest espai tan emblemàtic" i que forma part del conjunt monumental de l'antic convent i actual Museu de la Ciutat. L'espai es destinarà a sala "polivalent, amb especial atenció als concerts ja que té una acústica impressionant", va destacar l'alcalde. En qualsevol cas, va assegurar que serà la regidoria de Cultura qui determine els usos una vegada finalitzada la restauració de l'espai.

BREUS

text NATÀLIA SANZ

PROMOCIÓ GASTRONÒMICA

El Saló Noble de l'Ajuntament de Benicarló, va acollir una reunió amb el Diputat Provincial de Turisme, Andrés Martínez. L'objectiu era establir línies de col·laboració entre la Diputació Provincial i l'Ajuntament de Benicarló per a promocionar l'oferta gastronòmica de Benicarló com un dels atractius característics i diferenciadors del municipi. El consistori benicarlando va presentar un projecte de guia gastronòmica, en el qual a més de donar a conèixer els establiments de restauració que hi ha a Benicarló, es detalla la importància de l'agricultura en el municipi, l'oferta d'esdeveniments programats al llarg de tot l'any relacionats amb la gastronomia, el ressò de l'oferta gastronòmica en els turistes, i la llarga trajectòria de l'agrupació local en activitats de promoció arreu del món. En la reunió van participar l'Alcalde de Benicarló, Marcelino Domingo, la Regidora de Turisme Maria Ortiz, i representants de l'Agrupació Local de Restaurants de Benicarló. Martínez els anunciava la pròxima celebració d'unes jornades gastronòmiques de caràcter comarcal, en les quals participaran "Vinaròs, Benicarló i Peníscola. M'ho han demanat en les tres poblacions, hi ha voluntat de fer-lo". En breu es reuniran els alcaldes, regidors i empresaris de les tres localitats costaneres del nord de la província de Castelló per a tancar els detalls de l'esdeveniment, del que encara es desconeixen dates i detalls més concrets. "Des de la Diputació de Castelló estem disposats a donar-li suport, atès que millorarà i beneficiarà als tres municipis", va concloure el diputat autonòmic.

PLA ESPECIAL DE "EL PALMAR"

El Diari Oficial de la Generalitat Valenciana va publicar l'inici del procés d'informació pública del pla especial de El Palmar. Al llarg d'un mes, els interessats podran presentar al·legacions si ho consideren oportú. La publicació segueix la tramitació iniciada en la Junta de Govern Local de data 26 de juliol de 2011, en la qual es va acordar sotmetre a informació pública el pla especial de reserva de sòl per a la implantació d'infraestructures d'accés al sector 9 de sòl urbanitzable El Palmar, del Pla General d'Ordenació Urbana de Benicarló, així com el seu corresponent estudi d'integració paisatgística. El pla especial està dissenyat per a solucionar els accessos al Centre Comercial Costa Azahar, situat al costat de la N340, després d'anys de negociacions amb l'empresa gestora

de les instal·lacions i la conselleria. Una vegada finalitzat el termini d'exposició al públic, l'ajuntament haurà d'obtenir els terrenys necessaris per a la seua construcció. En principi el consistori emprarà la fórmula de la cessió de terrenys a canvi d'aprofitament urbanístic, un procediment que ja ha usat altres vegades en similars processos d'obtenció de terrenys privats.

BENICARLÓ PREMIA ALS SEUS MILLORS COMERÇOS

L'ajuntament de Benicarló ha fet públics els Premis al Comerç Local en la convocatòria del 2011. Després de l'estudi i deliberació sobre les candidatures presentades a la quarta edició d'aquests premis, el jurat va acordar atorgar-lo en la categoria de Solidaritat i Responsabilitat Social Empresarial a Caritas Diocesana Tortosa per La Tenda de Tots, situada a Benicarló. En l'apartat Renovació d'imatge Comercial, el guardó va recaure en Eva Marin Nieto, propietària de Vision&co Centre Optico Eva Marin. El tercer dels guardons atorgats serà arrellegat per l'empresa familiar Bazar Arin SA, Esports Artin-Triat Esport, premiada per la Innovació en les seues tendes. Finalment el premi a la Trajectòria empresarial ha estat concedit a Cafés BO SL. Els premis seran lliurats en el transcurs de la Gala del Comerç que tindrà lloc dissabte que ve 15 d'octubre al Magatzem de la Mar. L'acte està emmarcat dins de la quarta Setmana del Comerç Local en la qual una sèrie d'actes serviran per a cridar l'atenció sobre la gran oferta comercial que existeix en el municipi i posarà en valor la implicació dels empresaris del sector en l'economia de la ciutat. Així, fins al 23 d'octubre se succeiran una sèrie d'activitats de dinamització que inclouen xarrades, sortejos de carros de la compra, degustacions i festes infantils.

Sense descans, la nit del dissabte hauria de ser una nit de vigília fallera a la Mare de Déu, amb tot el món faller benicarlando només contemplant la imatge. Aquest esdeveniment es podria anomenar "nit fallero contemplativa", i hauria de convertir-se en un referent mundial de la nostra força fallera.

Diumenge de matí, plens de goig faller, tindria lloc la celebració de comiat, amb tots els falleros i falleres proveïts de mocadors de qualitat per tal d'agitar-los al vent en senyal d'adéu i agraïment a tots aquells que han fet possible tan magnes actes. No cal dir que el dinar de diumenge consistirà en una monumental paella valenciana, amb tots els ingredients que la fan tan nostra, com "el bachocó", l'ànec de l'Albufera i els caragols de Massalfassar-Albuixec.

És precis recordar, per si algú encara no se sap el protocol, que el comiat de tan gran senyora estarà presidit pel president de la falla amfitriona i el de la jif, en aquest ordre. Resulta obligatòria la presència de llàgrimes als ulls de totes dues persones, encara que siguen de la farmàcia, però pensem que no caldrà recórrer a aquest remei donada l'emoció de l'acte. Arrellegant un suggeriment del membre "I" de la comissió, no estaria de més que els assistents a l'acte cridaren, a ple cor, "quédate con nosotros" repetides vegades fins a esgotar les seues cordes vocals. Els membres de la comissió també varem plorar en aquest moment.

Amb això quedaria tancat un complet programa d'actes fallers per a la verge més fallera.

Ara algunes petites qüestions que cal deixar ben clares. Mentre la Xeperudeta estiga al nostre poble, caldria posar un vel a l'actual patrona del nostre poble. La jerarquia és la jerarquia. Aquesta hauria de romandre a la seua capella sense moure's, tot acatant que qui té el protagonisme és la

que ens visita i, com que algun dia serà la patrona de tots els valencians, que es vaja buscant una altra casa perquè ja vorem què passarà amb ella.

També es podrien aprofitar aquests dies per tal de fixarnos en aquells que no participen dels actes i tenir-los en compte per a possibles conseqüències dins dels diversos àmbits del món faller mundial.

Les autoritats civils locals no tenen res a fer al llarg d'aquests dies. Ha de quedar ben clar que el poble estarà manat i regit pels falleros, que seran els autèntics protagonistes de la festa.

Altres propostes de caràcter opcional. La ment d'aquesta comissió ha bullit de propostes durant totes i cadascuna de les reunions mantingudes. Una de molt bona que caldria tindre en compte fa referència a la elaboració i cremà d'una falla, que tindria lloc en algun moment de la "nit fallero contemplativa". Els motius de la falla podrien ser molts, però el cos central s'hauria de dedicar a la pròpia verge, indultant-la en l'últim moment i pegant-li foc a la resta de motius fallers.

Una proposta molt interessant que caldria estudiar és la de portar a la filla de la Piquer a cantar la cançó anomenada "La Maredeueta". Només caldria buscar-li un lloc, encara que el dia de les paelles al camp de futbol no estaria malament.

També s'ha parlat de masclètàs, cordàs, despertàs, castells de focs i d'altres elements característics de la festa, però això són coses que els organitzadors faran en funció del pressupost, que no s'hauria de veure afectat per les retallades de la crisi.

Com sempre, esperem que aquestes propostes siguen tingudes en compte, però molt ens temem que, una vegada més, la incompetència farà acte de presència i farem allò que millor ens surt: el ridícul.

Carta a la directora

Guaita la font, tu!

Senyora directora,

Vull manifestar l'estat de tristor i de sequera que gasta la font que hi ha al carrer del Mestre José Antonio Valls Subirats, darrere de l'Església de Santa Maria i enfront de la seu del Partit Popular.

Home tu, ara que havien reparat i disposat en aquest lloc un nou punt d'aigua encerclat per petites peces de mosaic amb colors delicats i dibuixant algun escut de Benicarló per embellir el carrer, doncs això, ara van i el deshidraten. Però del tot, dessecat del tot, encara que hi queda un tolet d'aigua agonitzant que no el volen ni les mosques. Cal dir que el broc regalador de l'aigua no ha treballat mai amb empenta i alegria. Però feia bon paper i s'escoltava el soroll de la caiguda de l'aigua. I tot bonic.

Doncs sembla que ara ja s'ha acabat. No hi ha aigua per a la font. Ara hi ha xiquets i xiquetes que hi juguen per dins i trenquen les peces de mosaic. Fantàstic, tu!

Doncs això volia dir. Els escassos punts d'aigua que tenim a Benicarló es poden comptar amb la meitat de dits d'una mà i ara han fet fora aquest. Llàstima perquè amb el cantussol de l'aigua et fixaves menys en les missatges "creatus" que embruten les parets de l'entorn.

Jaume Rolíndez Fonollosa

Aquesta comissió d'experts fallers, assabentada gràcies al membre "E" de la vinguda al nostre poble de la patrona de la ciutat de València –i pròximament de tots els valencians-, també vol dir la seua pel que fa a aquest magne esdeveniment que va més enllà de l'àmbit religiós.

Efectivament, el fet que el causant d'aítal succés siga una falla que porta un nom tan valencià com "la barraca", ha portat a aquesta comissió a reunir-se amb caràcter urgent, extraordinari i excepcional per a marcar les pautes a seguir i que tot plegat no quedem, una vegada més, en ridícul.

Per això, el nostre membre "E", ha presentat una ponència a aquesta comissió que, després d'una minuciosa anàlisi per part de tots i cadascun dels membres de la mateixa, i les sucoses i doctes aportacions de les membres "A" i "L", ha estat aprovada per unanimitat. Aquesta comissió és sabedora de l'existència d'un programa d'actes per als dies en què la Mare de Déu restarà amb nosaltres, però s'ha decidit no fer ni comentari, ni llegir-lo, perquè vista l'experiència que tenim d'actes organitzats per anteriors juntes locals falleres, no ens hem molestat en interessar-nos el més mínim perquè no ens fem.

Em primer lloc, la recepció hauria d'estar protagonitzada pel món faller. Recordem que aquesta és una Mare de Déu fallera, i que no reconeix cap altre tipus de vestimenta. Així, la màxima autoritat hauria d'estar representada pel president de la junta local fallera i el de la falla amfitriona. Tots ells acompanyats per les respectives falleres majors, així com per totes i cadascuna de les fallers majors de la jlf i la falla amfitriona des de la seua existència. Podria assistir l'alcalde de la ciutat, però sempre en la seua condició de fallero, mai com a màxima autoritat. Lo senyor rector també estaria present a l'acte representat el clergat, però sense massa protagonisme. Tornem a recordar que es tracta, per damunt

de tot, d'un acte faller abans que religiós. A la reina de les festes no l'hem nomenada perquè ni ella ni la seua cort d'honor no pinten res a aquest acte. Pel que fa als representants polítics, només haurien d'assistir aquells que tinguen acreditats més de deu anys d'activa militància fallera i, per suposat, amb el vestit faller negre, el de sempre, l'autèntic, i no aquestes disfresses que es porten ara i de les quals aquesta comissió s'estalviarà comentaris.

Es farà una missa fallera, amb l'assistència de tot el món faller local. I quan aquesta comissió diu "tot", vol dir "tot". Tothom que forma o haja format part en el passat d'alguna comissió fallera o s'haja vestit alguna vegada de faller o fallera, ha d'assistir obligatòriament a aquest acte. Com aquesta comissió sap que tota aquesta gent no cabria a Sant Bartomeu, hem pensat que s'hauria de muntar un macro altar al camp de futbol i oficiar la missa a aquell lloc. Una vegada acabada la litúrgia, un grup de cuiners fallers, prepararan varies paelles valencianes per tal d'alimentar els assistents. No cal dir que "la Maredeueta" presidirà tots els actes des d'un lloc privilegiat. Es tracta de fer que se sentiga com a casa, i no estranye el seu lloc de residència habitual. Després d'aquest valencianíssim i faller àpat, tot aprofitant que les fallers i falleros estan vestits per a l'ocasió, es procedirà a l'ofrena de flors. Cal aprofitar la presència de la nostra mare per tal de fer una autèntica ofrena fallera de flors. Aquest serà l'acte central dels actes, la mare de tots els actes, el sùmmum dels actes. Per tal que aquesta ofrena se semble el màxim a la que es fa al cap i casal, hauria de començar a les dotze de la nit, així tota la matinada estarien passant falleres i falleros amb els seus rams. Hem de reconèixer que tots els membres d'aquesta comissió ens varem posar a plorar quan la lletra "A" va fer aquesta proposta. Va ser tan vehement la seua exposició que ara, mentre s'està escrivint aquesta pàgina, les llàgrimes tornen amb força als ulls del membre redactor, que no pot evitar el consum exagerat de mocadors...

En acabar l'ofrena, tot el món faller procedirà a efectuar un gran descans o repòs faller, consistent en una bona migdiada. A mitja tarde, i als peus de la Verge, es farà un gran repartiment de bunyols a tots aquells que encara porten el vestit faller. Per tal de donar més prestigi a l'acte, la banda de música hauria de tocar la peça "El fallero" ininterrompudament. Es tractaria de batre un parell de rècords Guinness mundials: el del major número de bunyols elaborats i repartits, i el de major número de vegades que es toca aquesta peça musical sense parar. Aquests són dos reptes que l'esperit fallero local fan molt fàcils d'aconseguir.

NOU D'OCTUBRE A BENICARLÓ

text NATÀLIA SANZ

Benicarló va rebre divendres la flama del Correllellenguia enmig d'una gran festa infantil i com inici dels actes de celebració del 9 d'octubre en la ciutat. La simbòlica torxa arribava a la plaça de San Bartolomé a les mans dels usuaris del centre IVADIS, com és tradicional en la ciutat. Allí els esperaven els alumnes de tercer i quart de Primària dels centres educatius de la ciutat, que van assistir atents a la lectura d'un manifest en favor de la llengua. Enguany l'acte es va centrar en la commemoració del desè aniversari de la mort d'Enric Valor i Sanchis Guarnar. Com va destacar Ximo Bueno, organitzador de la jornada, "és un acte per a mantenir la consciència de la llengua". Bueno va recordar que l'acte se celebra a Benicarló des de la dècada dels 90, organitzat per l'entitat Alambor, Acció Cultural i la col·laboració dels centres educatius de Primària.

Ja el Nou d'octubre, Benicarló va commemorar la festivitat dels valencians organitzant una sèrie d'actes cívics i institucionals que van gaudir de gran acollida. A primera hora del matí, un grup de natiners ciclistes va participar en la bicicletada popular que va recórrer diversos carrers de la ciutat. A les 12h., les salves d'honor van anunciar l'inici de la processó cívica que, partint de les portes de l'ajuntament de la ciutat, va finalitzar en la plaça de la Comunitat Valenciana. En el seguici van participar els gegants i cabuts, el grup de danses de la ciutat, Falleres Majors, Reina i Dames de la

ciutat i les autoritats municipals. En la plaça es va procedir al parlament de l'alcalde del municipi, Marcelino Domingo, qui va manifestar la seua intenció de seguir treballant per la ciutat a pesar de la crisi que assota les arques municipals. A continuació s'interpretava la Muixeranga i l'Himne de la Comunitat Valenciana, que va acompanyar la hissada de la Senyera.

BENICARLÓ LLUITA PER RECUPERAR EL SEU PATRIMONI IMMATERIAL

text i foto NATÀLIA SANZ

Mig centenar d'entusiastes socis avalen l'expectació que ha alçat a Benicarló la creació d'una nova entitat cultural. El grup de Danses i Música La Sotà neix amb la intenció de recuperar el gran patrimoni immaterial que la ciutat ha perdut en aqueixos dos camps. "N'hi ha prou amb investigar un poc per a adonar-nos de la quantitat de balls i cançons que s'han perdut amb el pas del temps", va assegurar Pere Gumbau, el tresorer de l'entitat. Diferents recopilatoris de música tradicional, rescatats per l'entitat, animen a afrontar el repte "amb molta il·lusió. Antigament es ballava i cantava en moltes festes i en moltes ocasions i tot s'ha perdut", va assegurar Filo Pau, presidenta de La Sotà. Jotes, romanços, cançons de bressol i fins i tot les quals interpretaven els grups de 'camaraes' que anaven de poble en poble treballant en les collites del camp. "Nosaltres coneixem alguns balls i moltes cançons, i anem a intentar recuperar altres", va explicar Pau. De fet, han iniciat una sèrie d'entrevistes amb gent major de Benicarló que encara recorda els balls i cançons típiques del municipi per a intentar recuperar al màxim aquest patrimoni immaterial.

L'associació naix com "una comunitat de sabers, on cadascun aportarem el que sabem amb la intenció d'anar enriquint-nos", va explicar Romà Senar, altre dels integrants de la junta directiva. De fet, dilluns que ve arranquen els

primers assajos amb un ampli horari que pretén cobrir les necessitats tant de principiants com d'alumnes avançats. Així mateix, s'ha previst un grup d'aprenentatge de castanyoles i altre de dolçaina i tabal. L'entitat té a més intenció d'investigar la indumentària tradicional que acompanyava cadascun dels balls i cançons, segons l'època de naixença o interpretació de la peça. "El patrimoni immaterial és el més vulnerable pel seu caràcter de transmissió oral i per això no ho hem de deixar perdre", va concloure la presidenta.

Primera ofrena floral al Rei en Jaume organitzada per l'Ateneu Cultural de Benicarló

text NATÀLIA SANZ

Diumenge, 9 d'octubre, Diada Nacional del País Valencià, s'ha celebrat a Benicarló la primera ofrena floral al Rei en Jaume organitzada per l'Ateneu Cultural de Benicarló.

L'acte, que va comptar amb la presència de més d'un centenar de persones; ha estat presentat per Adrià Garcia, President de l'Ateneu, que ha explicat que "Aquest ha estat un acte pensat per a sumar, un acte per a recordar que, el dia 9 d'octubre, no és senzillament un dia en roig al calendari, ni el dia de la nostra "autonomia"; és el dia que, fa 773 anys, el rei en Jaume I va entrar a València, la va conquerir, i va fundar el nostre País; ens va dotar de lleis i institucions pròpies i ens va encarrilar pel camí de la història."

Després, les diferents associacions i partits polítics presents han fet la seua ofrena; i fins i tot algun ciutadà s'ha animat a deixar alguna flor als peus del monument a Jaume I, preparat per a l'ocasió. L'acte ha comptat amb l'assistència del Club de Pilota Valenciana, la Junta Local Fallera, l'escola de música Diàbolus, la Colla de Gegants i Cabuts, el Bloc Nacionalista Valencià i Esquerra Republicana de Benicarló als quals l'Ateneu els vol fer arribar un especial agraïment, pel seu entusiasme i col·laboració. L'acte ha estat amenitzat per un grup de dolçainers que per a acabar han interpretat la "Muixeranga", l'himne nacional del País Valencià.

Així mateix, cal lamentar que el canvi de recorregut a última hora del cercavila oficial haja evitat una major difusió de l'acte al que, en paraules de Garcia "esperem que l'any que ve es sumen més associacions i particulars, així com el mateix consistori".

A més, també ha aprofitat per reclamar una estàtua que recorde al fundador del País Valencià a "un lloc preferent de la nostra ciutat, un dels primers territoris conquerits pel rei"

Finalment, la comitiva s'ha desplaçat al mateix Ateneu Cultural de Benicarló on s'ha fet un tastet de mistela i dolços tradicionals.

LES LLOES DE SANT ANTONI AL COROMINES

text REDACCIÓ

Dimarts passat el senyor Paco Vallés va oferir una interessantíssima xerrada als alumnes de primer d'ESO de l'IES Joan Coromines sobre el procés de creació de les lloes de sant Antoni. Tot aprofitant que precisament aquesta setmana es farà saber el veredict del concurs de lloes que organitza la Confraria de sant Antoni, el conegut lloero va dissertar sobre la història d'aquetes composicions rimades, com es feien, quan, on es deien i tot allò que els xiquets i xiquetes de primer van voler saber sobre un tema tan nostre.

L'habilitat comunicativa de l'invitat va aconseguir mantenir en tot moment l'atenció de l'auditori i, per finalitzar, fins i tot, en primícia, va recitar l'inici de la lloa que ja té mig embastada per dir davant l'ajuntament. El que va dir, però, de moment només ho sabrem els que vam tindre el plaer de poder escoltar-lo.

ve de la pàgina anterior

que, contràriament al que passa en altres llocs, ací... qui cobra mana. O el que paga té molta cara dura i l'oposició està a la parra... per no dir emparat!

Més gepereudeta

La setmana passada ja vam parlar del magnífic esdeveniment religiosofallerofestero que és la vinguda al poble de la que aviat podria ser la nostra patrona, superant fins i tot el mateix Jaume I. Doncs al que anàvem, la majoria d'associacions del poble han rebut cartes convidant-les a l'acte de recepció. Fins i tot associacions no precisament catòliques, com les agrupacions de musulmans, i d'altres d'explicitament laïques com les AMPA dels col·legis públics, també han rebut la carteta de marres. A vores, a nosaltres ni ens va ni ens ve que s'envien cartes però resulta summament curiós que una falla tinga una base de dades tan, tan, extensa, que incloga totes les associacions del poble. És curiós, certament, atés que la relació, amb les adreces, de totes les entitats que hi ha al poble, que nosaltres sapiguem, només la pot tindre una altra entitat més gran, l'Ajuntament. Així que, no sabem si a algun departament de la casa gran se li ha extraviat una memòria usb amb totes aquestes dades... no públiques, que, casualment ha anat a parar a una falla per a fer un acte de naturalesa eclesiasticofesterofallera. Diu la Llei de protecció de dades a l'article 4: *Los datos de carácter personal objeto de tratamiento no podrán usarse para finalidades incompatibles con aquellas para las que los datos hubieran sido recogidos. No se considerará incompatible el tratamiento posterior de éstos con fines históricos, estadísticos o científicos.* Certament l'ús d'aquesta informació, si més no al nostre indocte entendre, no sembla compatible, ans tot el

contrari, amb la LOPD i podria ser constituït d'infracció greu de l'article 44, apartat 3k): *La comunicació o cesión de los datos de carácter personal sin contar con legitimación para ello en los previstos en esta Ley* o molt greu, apartat 4b) *Tratar o ceder los datos de carácter personal....* Ah, i lloat siga Déu!

Fonteta del PP

Tot un exemple de bona gestió, trencada, sense aigua i ben bruta. I això que la tenen a la porta de casa. Podríem multiplicar els exemples al llarg de la geografia pepera: inaugura, fes la foto i ja s'ho trobarà un altre. I més si no es veu massa. Abandonem la cosa pública i quan ja és tard podem dir que el manteniment és car. Llàstima de gent!

Desviament institucional

La història és que quan la processó cívica d'autoritats anava pel carrer la mar a l'alçada de Pius XII, mentre els bombos i tabals continuaven per amunt, els municipals giraven pel Pius XII, el contrari del que s'havia establert. Pel que sembla, Marcelino Domingo, alcalde de Benicarló, va desviar la processó cívica del Nou d'octubre per no passar per davant del Muchola, on els membres de l'Ateneu Cultural de Benicarló preparaven una ofrena a Jaume I. Allí només es van presentar els representants del Bloc, d'algunes entitats de la ciutat i... les falles. Si, les falles, tant que les critiquem en esta secció i allí estaven les Falleres Majors de Benicarló i el president de la Junta Local Fallera, rendint homenatge al protagonista de la jornada: un home amb barba mort fa molts segles que avui dia no

entendria ni un borrell.

Es busca

Qui es? Exdiputada autonòmica de la comarca, repescada com a directora general. El primer que ha fet només accedir al càrrec ha estat apujar-se el sou no res, un pessiguet... d'un 30%. Crisi, quina crisi? I a quines butxaques? A vore si saps qui és?

Una altra farola

A la foto podeu vore la base d'una farola a la parada del bus de la porta del MUCBE... que fa anys que està així! D'això, com de les rajoles soltes del Cèsar Cataldo o de la plataforma dels contenidors subterranis del Joan XXIII, al país de més amunt en diuen "La feina ben feta no té futur" o era a l'inrevés?

Enganyabobos

Tenim un tafaner que festeja a Càlig però ell no puja mai ja que és ella la que baixa al poble. La veritat és que si comparem Càlig i el Grau, ens quedem amb el Grau. Doncs bé, l'altre dia pujant a Càlig el tafaner, al passar per les obres imaginàries de la carretera, va pensar: "Ja han tornat a fotre a Marcelino. Mira que és un home fàcil. L'enganyen com volen. Venen amb una màquina lleven quatre herbes i li diuen que ja han començat la carretera. Ell ens ho diu a nosaltres i nosaltres ens deixem fotre per ell. Al final tots fotuts i contents. Aquest poble és una meravella."

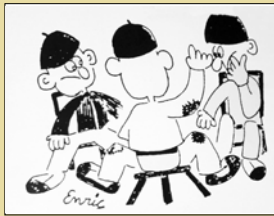

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

Galàxia femer

Un tafaner, molt observador ell, va descobrir, unes setmanes després d'haver sortit, que en la passada *Veü* del 797 els follets de la impremta s'havien infiltrat en el tema de la setmana, millor dit en una de les fotos que acompanyaven la secció. No sé sap per quina raó, hi va aparèixer un personatge molt conegut de la pel·li de *La guerra de galaxias*, en concret, l'R2D2. Així que ens trobem el robotet en qüestió amb tota la ferralla d'electrodomèstics allí exposada tot i no saber què pintava per allí. La foto és sorprenent! Potser els temps de crisi i el final de la saga, aparentment definitiu, l'han dut a subcontractar-se en el servei de neteja municipal... o és un més dels luxes culturals de què ens hem d'anar acomiadant perquè, ja se

text LA COLLA DE TAFANERS

sap, en aquests temps ens hem de dedicar a coses serioses.

Contradiccions socialistes

Els tafaners estem sorpresos per la memòria de peix que massa sovint exhibeixen els partits polítics (uns altres, no tan formals en dirien un morro que se'l xafen). Així, la setmana passada vam veure

publicat a *La Veü* com s'havia inaugurat el centre de dia. Però el que més sorprén de la notícia va ser que el socialistes havien denunciat la inauguració perquè contravenia la Llei electoral pel que fa a inaugurar "coses" en període electoral. El que no acabem d'entendre els tafaners és què feien els socialistes també en la inauguració? Ací tenim una mostra més de la insondable coherència dels nostres polítics: hi veig perquè no em puc perdre la foto però ho denuncio per si en trac alguna cosa; ací voto a favor, allà no em convé; avui pacto amb tu que has de manar demà, despús-demà busca qui te l'ha pegada si ja no et volen els votants...

A cal veí

Segons hem sabut de molt bona tinta, i per haver-ho vist en directe, els xics del Bloc benicarlando han agafat el costum de fer les rodes de premsa a la seu que té el partit uns quilòmetres més al nord, en concret cinc quilòmetres, perquè, segons diuen, ací a ca nostra uns de la tele no els van a les rodes de premsa i com qui no surt a la tele no existeix... Del ben cert, o que ens quedem petrificats ara mateix! Pel que sembla com ací els d'un canal de la tele que es pensen que tenen l'exclusiva de tot no venen perquè no els paguen, si no és l'equip de govern, doncs només trauen el que fan els veïns del nord tant si és govern com oposició. Pel que diuen hi ha un conveni entre el seu "magnífic" *aiuntament* que diria Marcelino, on s'inclou també a l'oportunitat. Sembla que ací els diners "públics" deixen de ser-ho més enllà dels límits de l'equip de govern.

A cal veí (i 2)

De tota manera, no cal ser tan elitista. Ací també hi ha d'altres mitjans de comunicació audiovisual tan bons com els 56 de dalt, que fan la seua feina i no cobren per traure a la palestra a ningú. El que sembla és

El magma de la memòria

text CARLES LLUCH

<http://elsexilis.blogspot.com>

Garcia Grau, Manel - Pallarés, Vicent, El magma silencios, Benicarló, Onada Edicions, 2011 ("La Feram", 4).

L'any 2006, pocs mesos abans del seu traspàs, Manel Garcia Grau estava a punt de publicar la seua primera incursió en la narrativa juvenil, *Davall del cel* (Perifèric Edicions). Satisfet amb el resultat, va començar a idear un altre projecte. Però l'avenç de la malaltia va fer que proposés a Vicent Pallarés d'escriure-la a quatre mans, com aquest explica al pròleg. Amb tot, la mort de Garcia Grau pocs mesos després va impedir-ho. Han hagut de passar cinc anys perquè, a partir del material previ de partida proporcionat per Garcia Grau, Pallarés donés forma a la novel·la, que manté el títol que havia ideat l'autor benicarlando.

El projecte de Garcia Grau, explica Pallarés, girava sobre dos centres d'interès: les agressions urbanístiques al territori, i la reivindicació de la memòria històrica. I sobre aquests dos eixos va inventar-se uns personatges i una trama que, a mesura que avança, dóna més prioritat al segon dels elements. La novel·la comença quan, en les obres d'una autovia que està causant greus destrosses mediambientals, apareixen unes restes humanes que semblen pertànyer a una fossa comuna del temps de la guerra civil. Dos joves que protestaven contra les obres, anomenats Marcel Gràcia i Víctor Planelles —noms que juguen amb els dels dos autors—, es fan amb una caçadora d'aviador que conté uns objectes personals.

A causa d'una malaltia de Marcel, serà Víctor qui durà endavant la investigació, amb l'ajuda de la seua amiga Francina, per a esbrinar qui foren aquell aviador i la dona que apareix en la fotografia que guardava a la butxaca. Això els portarà a conèixer una història d'amor i de mort que tingué lloc més de seixanta anys enrere. Alhora, també descobriren que aquelles ferides, per molt que es vulguen amagar, no estan tancades o ho estan en fals, perquè troben encara les pors i els prejudicis que han mantingut el silenci al llarg de tants anys. I descobreixen que el responsable d'aquells assassinats té descendents encara molt poderosos.

Pallarés té l'habilitat de construir una novel·la juvenil a partir de temes molt greus, sense caure en un to de buida transcendència. Ho fa amanint la investigació dels joves protagonistes amb anècdotes i converses de llur mútua relació que ajuden que els presumiblement joves lectors puguen pair bé una novel·la que en el fons planteja unes reflexions ètiques profundes. Alhora, aquestes reflexions

fan que siga perfectament assumible per un públic adult que, com bé ha dit Vicent Usó, hi pot reconèixer les preocupacions que caracteritzaven l'obra i la figura de Garcia Grau.

La memòria, ve a dir la novel·la, és quelcom que no es pot ocultar, perquè acaba aflorant a la superfície com el magma. Segurament és per això que, en un àmbit més personal, Vicent Pallarés fa un tribut amb *El magma silencios* a la memòria de Manel Garcia Grau, que segueix activa, subterrània, com passa amb els grans escriptors i les grans persones.

DISSISSION DE LA COMISSIÓ DE FESTES

Que a *La Veü* ens avancem als esdeveniments, està més que demostrat. Esta setmana s'ha conegut que Benicarló tindrà una nova comissió de festes a partir del pròxim mes de gener, sota els estatuts que el consistori està redactant. Álvaro París, regidor de Festes, va reconèixer que en l'anterior comissió "existien diferències internes" que, malgrat que va insistir que "no es traduïen de forma externa" sí que és cert que van provocar nombrosos problemes durant les passades Festes Patronals del mes d'agost. París va detallar que "com jo ja tenia pensat redactar uns estatuts, amb articles que ara no es troben reflectits, en una reunió que vam tenir, la comissió sencera

per unanimitat va decidir dissoldre's". Malgrat això, es manté una xicoteta comissió que s'encarregarà d'organitzar els festejos de Nadal, com és tradicional en la ciutat. "I a partir de gener es tornarà a formar la comissió", va detallar l'edil de Festes. La dissolució de l'entitat, un ens independent de l'ajuntament però en la qual es troba representat a través de l'edil de Festes, no ha sorprès a Benicarló. De fet, les dimissions dels responsables de determinades àrees durant la setmana de festes patronals, va ser el tema de murmuració en tots els àmbits. París ha lamentat que s'haja arribat a aquesta situació, màxim quan "enguany la gent estava molt contenta, perquè les festes havien eixit molt bé".

EDITORIAL

Barreges de residus municipals

La Conselleria ha publicat, ara, l'autorització de la planta de transferència provisional de Residus Urbans. Ara podem dir, de totes, totes, que abans de tindre un gran contenidor de merda comarcal, nosaltres ja haurem tingut a la porta de casa un gran contenidor de merda... local, autoritzat per la conselleria i amb el vist-i-plau del nostre ajuntament. Això sí, després de tot un rosari de demandes i contrademands d'informació per part de les dos administracions implicades, la Conselleria d'Infraestructures i el nostre Ajuntament, amb l'empresa a la qual si ha adjudicat l'explotació, Tramed 21 que, tot i això continuava amb la seua activitat.

I que vol dir tota aquesta dilació en el temps en aconseguir els permisos necessaris per l'explotació d'una planta provisional de RSU? Doncs, una cosa tan simple com que l'activitat que estava subjecta a estudi per part de

l'administració, perquè era una activitat classificada que segons la llei que havia d'acomplir tot un seguit d'aspectes de seguretat ambiental, ha anat, mentrestant, desenvolupant-se i funcionant en una mena de limb "no substancial, en paraules de la pròpia administració, que ara anomenarà com a "barreges de residus municipals".

Certament, podem estar-ne de preocupats de com la nostra administració tracta els temes ambientals, o de salut pública, en tot aquest cas. I és que a resultes d'aquesta activitat, no sé sap com les finques que envolten aquesta planta s'han vist plenes de pols, papers, cartons i plàstics... de no sé sap on. Tal volta, ara, podrem descobrir que és això que tan eufemísticament li han dit "barreges de residus municipals"

EL CÒMIC

Per Xavi Burriel

"Proscrits del 9 d'octubre"

CARXOFA I PANISSOLA

CARXOFA: per al grup de danses i música de La Sotà. Sempre està bé que la gent tinga ganes de treballar pel seu poble i que a més s'unisca per lluitar pels seus arrels. Tant de bo la iniciativa qualle entre la gent jove i els xiquets... que són en definitiva els qui s'han d'implicar de debò. La gent gran ja s'ha mostrat disposada a transmetre el seu saber. Els desitgem molta sort.

PANISSOLA per als qui intenten desacreditar la premsa quan diu les veritats. No es pot amagar, com es va intentar, que al sí de la comissió de festes no hi havia problemes greus. La premsa es passa la setmana de Festes 'enganxada' literalment a ells, treballant colze a colze i ... hi ha coses que es veuen vindre. Tot i això, ens alegrem que algú haja estat responsable, s'haja aturat a pensar i decidir que el millor per a la Comissió era fer creu i ratlla i començar de zero. Hi ha coses que són insalvables... si passa fins i tot a les millors famílies!!!!

Tota l'actualitat a un sol clic de distància

Notícies on-line del Moestrat, Els Ports i la Tinença de Benicassó

3x4 info

La informació que es multiplica

www.3x4.info

"25 ANYS DE RETRAT"
JOSÉ CALDÉS

MUCBE
DEL 29 DE SETEMBRE
AL 28 D'OCTUBRE

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció: NATALIA SANZ, FRANCESC DEL CASTILLO, TONYO FIBLA, JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN ABDON I RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural La Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport

COL-LABORA: Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana

Col·laboradors: PERE BAUSA, JOAN HERAS, XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH, RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA, JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER, J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE I EL SAMARUC

Administració, subscripcions

© COPISTERIA GRÉVOL

Dipòsit legal/ CS-193-2004

Imprimeix/ GRÉVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

